

ning vil jeg gerne minde om, at jeg allerede under Behandlingen af det paagældende Spørgsmaal i Aaret 1921 udtalte som mit Partis Opfattelse, at den offentlige Arbejdsanvisning var alt for dyr i Forhold til Virksomhedens Omfang, og jeg henstillede, om det ikke vilde være muligt fra Tilsynets Side at søge Omkostningerne ved Driften af de paagældende Arbejdsanvisningskontorer nedbragt. De Tal, der nu foreligger om Udgifterne for Tiden, viser, at saadanne Forsøg ikke er gjort eller i alt Fald ikke er lykkedes. Men af denne vor Stilling i 1921 følger, at vi ser med Sympati paa Bestræbelserne for at bringe Arbejdsanvisningen ind under billigere Former. Det Spørgsmaal har været rejst, om man ikke hellere helt skulde ophæve Arbejdsanvisningen. Vi for vor Del tror dog ikke, det vil være tilraadeligt. Dels er der, som det er sagt, tillagt Arbejdsanvisningen en vis Kontrolvirksomhed, men dernæst tror jeg ogsaa stadig, det vil være rigtigt, at der findes en neutral, af de to Parter, Arbejdere og Arbejdsgivere, uafhængig Arbejdsanvisning som Supplement til den Anvisning, der finder Sted paa anden Maade. Naar Ministeriet nu foreslaar Reformen gennemført paa den Maade, at der bibeholdes et Kontor i hvert Amt, er det vist et Spørgsmaal, om det vil være det naturlige. Man kan i hvert Fald ikke se bort fra, at denne Fremgangsmaade vilde medføre Nedlæggelsen af enkelte af de i Øjeblikket største Kontorer, de Kontorer, som følgende gør den meste Nytte, og tillige vilde man ved denne Fremgangsmaade afskære Muligheden for Oprettelsen af flere Kontorer i Fremtiden, hvis Udviklingen eventuelt maatte føre med sig, at der blev Brug for saadanne. Men det er jo Spørgsmaal, som man kan forhandle om, og jeg for mit Vedkommende kan sige, at vi vil bidrage til at nedbringe Arbejdsanvisningskontorenes Antal og til at gennemføre Besparelser paa dette Omraade, mindst af det Omfang, som den højtærede Minister har foreslaaet.

Med Hensyn til Bestemmelserne vedrørende Kontorenes Ledelse vil jeg gerne sige, at det er muligt, at det, saaledes som Arbejdsanvisningen har udviklet sig her i Landet, vil være forsvarligt at gaa bort fra den nuværende paritetiske Ledelse af Kontorerne ved Bestyrelser sammensatte af baade Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg siger, det er muligt, men med Hensyn til Forslaget paa dette Punkt maa jeg i øvrigt mene, at Bestemmelsen om, at Kontorbestyrerne fremtidig ansættes af Indenrigsministeriet, ikke er velbetænkt. Der er ikke

nogen som helst Grund til, at den røde Bygning skal dekretere, hvem der skal lede et kommunalt Arbejdsanvisningskontor i en eller anden fjern Provinsby. Det kan det lokale Styre nok selv besørge.

Dernæst tror jeg, at det Fællesskab mellem Amts- og Bykommuner, som foreslaas her af Ministeren, vil blive udviklet, og da man jo maa gaa ud fra, at Arbejdsanvisningskontoret efter det foreslaaede fremtidig vil blive henlagt til Amtets største By, og da der ikke er overmaade stor Interesse fra Landdistrikternes Side for selve Anvisningen, skulde jeg tro, at det simpleste vilde være, at man lod Byraadet i den By, hvor Arbejdsanvisningen faar sit Sæde, vælge Ledelsen, lod det gøre Indstilling om Instruks for Kontoret og lod den paagældende By forlods afholde Udgifterne til Kontorets Drift.

Maa jeg med Hensyn til Udgifterne ved Driften af de kommunale Arbejdsanvisningskontorer efter dette Forslag sige, at jeg kunde jo tænke mig, at Landkommunerne vil være meget forbavsede over dette Forslag. Forslaget kommer jo som et Besparelsesforslag for Kommunerne, men ser man Forslaget efter, vil det vise sig, at det for Landkommunerne vil betyde en forøget Udgift paa omkring 100 000 Kr. Jeg tænker mig, at Landkommunerne heretter ikke vil ønske flere Spareforslag af denne Art. Jeg erindrede jo før om, at Landkommunerne i hvert Fald endnu kun har en minimal Interesse i Arbejdsanvisningskontorerne, og jeg kunde derfor tænke mig, at det kunde være rigtigt at faa Udgifterne fordelt paa en anden Maade, end det her er foreslaaet. Maaske kunde man lade Fordelingen ske hvert Aar af det paagældende Nævn efter visse nærmere Regler.

Jeg vil endvidere gerne vedrørende dette Afsnit spørge den højtærede Minister, om den Virksomhed, som det københavnske Kontor nu udøver som Centralarbejdsanvisningskontor for hele Landet, tænkes inddraget — der staar ikke noget i Lovforslaget derom —, eller om den tænkes henlagt under Arbejdsdirektoratet. Selv om det ikke er en meget omfattende Virksomhed, der her øves, vil det dog sikkert være rigtigt, at der findes et Sted, hvor de øvrige Kontorer Landet over kan henvende sig for at faa Oplysninger om, hvorvidt der et andet Sted i Landet findes ledige Arbejdere indenfor den ene eller den anden Branche. Jeg skal minde om, at Administrationskommissionen foreslog det københavnske Kontors Virksomhed paa dette Omraade opretholdt, ogsaa under Henvisning til, at denne Virk-